

A televízió káros hatásai

Nem is tudom, hogy hogy kezdhethék bele. Ilyenről se beszélhet mindennap az ember. Egy szép júliusi délelőtt kezdődött. Akkor még nem is tudtam, hogy ebből ekkora probléma lesz. Reggel felkeltem, elfogyasztottam a szokásos reggelimet és indultam is a kocsizhoz, hogy elvihessem a dédihez a vadonatúj televízióját. Hamar fel is értem hozzá, a barátommal felcipeltük az emeletre a tévét és a hozzá tartozó állványt. A nagy nagy örömmel nyitott nekünk ajtót, bár amikor meglátta, hogy nem üres kézzel érkezünk azonnal elkezdett morogni: Minek ez? Nem kell! Vigyétek vissza! És a többi szokásos. Az első hetekbe szinte hozzá se ért, legfeljebb a dédunokák néztek rajta rajzfilmeket. Ahogy telt-múlt az idő a dédi rájött, hogy ez nem is olyan rossz dolog. Elkezdte használni. Eleinte még csak a híreket és a lottó nyerőszámait nézte meg. S majd később rászokott a szappanoperákra és a Barátok közt-re is. Ahogy telt-múlt az idő dédi teljesen rászokott a tévére. A nap nagy részében csak azt nézte. Már el se lehetett szakítani onnan. Magamat hibáztattam a törtétekért. Azt hittem, hogy egy kis kedvet viszek ezzel az életébe, de sajnos csak azt értem el, hogy teljesen magába fordult. Régen a kötőtűt tartotta a kezébe most meg csak a távirányítót. Mind az öt macskája éhen halt. A pénzét inkább a tévé előfizetésre és egy notebookra költötte. A végére már beletörődtem. A dédi függő lett. De azt, hogy egy éjszakai paranormális műsornak köszönhetően ennyire megváltozik sose gondoltam volna. Teljesen abba a hitbe élt, hogy a halál utáni temetés hatására az ember nem jut a másvilágra, hanem megkeseredett szellemként tengődik a semmi határán, így elhatározta, hogy őt is élve el kell temetni. Mikor meghallottam ezt a hírt azonnal össze hívtam a rokonságot, hogy kell ez ellen tenni valamit. Mindenki győzködte a dédit, hogy ez marhaság és egyáltalán nem igaz. Nem lehetett meggyőzni. Azt mondta vagy velünk vagy nélkülünk csinálja meg. Nem volt más választásunk. Ismét össze hívtuk a rokonságot és közöltem velük a hírt:
Tudom ez az ötlet képtelen, illetlen, de mégis azt gondolom, hogyha a dédi azt akarja, hogy élve temessük el, akkor eleget kell tennünk a kérésére. A család néhány tagja elszomorodott, volt aki sírt is. Néhányan pedig értetlenkedve néztek, hogy most mi a fene van. Teljesen meg voltak győződve arról, hogy teljesen megőröltünk. De hát nem volt mit tenni. A dédi ezt akarta, akkor legyen így. A dédit eltemettük. A törtétek után minden évbe tartottunk egy gyásznapot, ahol pontosan a nagy eltemetésének idején felgyújtottunk egy tévét. Ilyenkor az egész család össze gyűl és együtt emlékszünk vissza a dédire és mind az öt macskájára.

Schmidt Berta